

חוק איגרות מדינת ישראל (הנפק רביעי להשקעת פיתוח), תשל"ג-1973 *

1. שר האוצר מורשה ללוות, בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על שלוש מאות וחמישים מיליון דולר (מעה או מטבע של ארצות הברית של אמריקה, או שוויו במטבע של ארצות אחרות), ולהוציא ולמכור למטרה זו, מזמן לזמן, איגרות חוב בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות.
2. איגרות החוב המוצאות לפי חוק זה (להלן – איגרות חוב) ייקראו "איגרות מדינת ישראל (הנפק רביעי להשקעת פיתוח) - State of Israel Bonds (Fourth Development Investment Issue)" או בשינוי שם ובסימוני סדרות, כפי שיקבע שר האוצר.
3. איגרות החוב יהיו ניתנות להוצאה בסדרות שנתיות או בסדרות אחרות ושר האוצר יהא רשאי לקבוע, מזמן לזמן, את צורתן של איגרות החוב ושל כל סדרה שלהן, את הסכום מים שבהם יוצאו, שלא יפחתו מ-2500 דולר של ארצות הברית של אמריקה או משוויים במטבע של ארצות אחרות, הכל בכפוף להגבלה שבסעיף 1, את דרכי הוצאתן, ואת הכללים והתנאים שיחולו עליהן, לרבות הגבלות על העברתן; אין חובה שהכללים והתנאים יהיו אחידים לכל הסדרות, אלא אפשר שיהיו שונים מסדרה לסדרה.
4. (א) איגרות החוב יוצאו רק על כסיו של נשיאת ריבית, ומועד פדיון יהיה בזמן או בזמנים שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת המוצאת על פי חוק זה, לא יהא מועד פדיונה מאוחר מעשרים שנים מיום תאריך ההוצאה; שיעור הריבית שישאו האיגרות יהיה כפי שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת המוצאת על פי חוק זה לא תביא פרי השקעה העולה על חמישה אחוזים וחצי האחוז לשנה – לאחר שיובאו בחשבון שיעור הריבית או כל נכיון או פרמיה שיחולו עליה – והמשתלם כל חצי שנה; ערכה הנקוב של כל איגרת חוב – שלא יפחת מ-2500 דולר של ארצות הברית של אמריקה או משוויים במטבע של ארצות אחרות – המחיר או המחירים שבהם ניתן למכרן, והכללים והתנאים שבהם ניתן לפדותן או להחזירן לפני מועד פדיוןן ובכוא המועד, בהתאם להוראות חוק זה, יהיו כפי שיקבע שר האוצר מזמן לזמן.
- (ב) שר האוצר רשאי להגביל את היחידים, התאגידים, הארגונים, המוסדות ושאר גופים הרשאים לרכוש את איגרות החוב.
- (ג) שר האוצר רשאי להתיר, ששטרי התחייבות של מדינת ישראל שזמן פרעונם עדיין לא הגיע, יקובלו כתשלום לאיגרות, והוא רשאי לציין את שטרי ההתחייבות של מדינת ישראל שיותר לקבלם כאמור, ואת הכללים והתנאים לקבלתם.
5. (א) איגרת חוב תישא את חותם המדינה או את סמל המדינה או את דמות אחד מאלה.
- (ב) איגרת חוב תהא חתומה ביד ראש הממשלה וכיד שר האוצר או בחותם חקוק של חתימותיהם; התלוש המצורף לאיגרת חוב – דייו שיהא חתום בחותם חקוק של חתימת שר האוצר.
- (ג) שר האוצר רשאי לקבוע שאיגרת חוב תיחתם בידי אנשים נוספים, שימנה לכך מבין העובדים בשירות מדינת ישראל; הודעה על המיניו תפורסם ברשומות.

הרשאה לקבלת
מילווה

שם איגרות החוב
ויסימון

סמכות לשר
האוצר

ערכן הנקוב של
איגרות החוב,
סוגן וטבען

חתימת איגרות חוב

* נתקבל בכנסת ביום י"א באדר א' תשל"ג (13 בפברואר 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1042, תשל"ג, עמ' 156.